

*Койнаш Т. А., ст. гр. Фк-11-1
Науковий керівник:
к.е.н., доц. кафедри ЕАіФ Цуркан І. М.
(Державний ВНЗ «Національний гірничий
університет», м. Дніпропетровськ, Україна)*

ХАРАКТЕРИСТИКА СУБ'ЄКТІВ СТРАХОВОГО РИНКУ

Страховий ринок є однією з найважливіших складових фінансового сектору економіки. Без належним чином розвиненої інфраструктури страхового ринку неможливо забезпечити поступальний соціально-економічний розвиток держави, ефективне функціонування суб'єктів господарювання, підвищення добробуту населення.

Внутрішня структурна будова страхового ринку за суб'єктами страхових відносин представлена трьома основними секторами: 1-й – уповноважений орган державного нагляду за страховою діяльністю; 2-й – структурні елементи страхового ринку – страховики страхувальники та об'єднання страховиків; 3-й – елементи інфраструктури – страхові та нестрахові посередники.

Перший сектор – Національна комісія з регулювання ринку фінансових послуг в Україні.

Другий сектор структурної будови страхового ринку України представлений такими суб'єктами:

– страховиками – страховими компаніями, перестраховиками у формі акціонерних, повних, командитних товариств або товариств з додатковою відповідальністю, державних страхових компаній;

– страхувальниками;

– об'єднаннями страховиків;

– страхові бюро; страхові пули, товариства в взаємного страхування, спілки, асоціації та інші об'єднання страховиків.

Третій сектор страхового ринку представлений елементами інфраструктури, до складу якої входять:

– прямі посередники – страхові агенти, що діють від імені страхової компанії; страхові брокери, що діють від свого імені на підставі брокерської угоди з особою, яка має потребу у страхуванні як страхувальник; перестрахові брокери, що також діють від свого імені та на підставі брокерської угоди із страховиком, який має потребу у перестраховуванні як перестраховальник;

– непрямі посередники – ті, що професійно оцінюють страхові ризики (андерайтер, сюрвейєр) та ті, що оцінюють страхові збитки (аварійний комісар, аджастер, диспашер);

– нестрахові посередники – виконують роботу другого напрямку [1].

Одним з найважливіших питань розвитку страхового ринку на теперішній час є забезпечення достатньою кількістю кваліфікованих працівників. На сьогодні в галузі страхування зайнято лише менш 1% працездатного населення. Тому доцільно створити систему спеціальної підготовки й сертифікації фахівців зі страхування, а також підвищення рівня їхньої кваліфікації. Подальшого розвитку вимагає актуарна діяльність і створення системи підготовки й сертифікації актуаріїв. Професійне співтовариство страхових брокерів України перебуває в стадії формування. У порівнянні з країнами ЄС в Україні за результатами 2011 року питома вага брокерів на ринку страхування життя становить менше ніж 0,1 %, а на ризикового страхування – 0,4 %. Це незрівнянно гірше ніж в ЄС, де середні показники становлять відповідно 16,5 % та 27,8 % [2]. Також ключовою проблемою розвитку страхового ринку в Україні є низький рівень страхової культури населення (кожен другий українець погано орієнтується в ситуації на страховому ринку) та низька довіра населення до фінансових інституцій.

Список використаної літератури

1. Соболев Р.Г. Інституційне та законодавче забезпечення державного регулювання страхової діяльності / Р.Г. Соболев // Актуальні проблеми державного управління. – 2012. - №1 (41). – С.308-313.

2. Яременко Н.В. Еволюція інституту брокерів на світовому ринку страхових послуг / Н.В. Яременко // Збір.наук.праць Унів-ту ДПС. – 2012. - №2. – С.286-291.